

DERK JAN EPPINK

Pc-industrie valt door de mand

De zaak-Remmery heeft de Vlaamse pc-industrie, de politieke correcte groepen, een geweldige pandoering bezorgd. Ze stonden vooraan met oordelen en veroordelingen. Maar de bron van de dreigbrieven aan het adres van de firma die hapklare brokjes maakt, was dichterbij huis. Niet een actie, zoals gehoopt, van 'extreem-rechts', maar een ordinaire ruzie met jaloezie en passie in het spel. De pc-industrie stond voor paal. Toen ik voor het eerst hoorde over de dreigbrieven aan de firma Remmery in West-Vlaanderen, had ik mijn bedenkingen. Begin jaren '90 heb ik een dergelijk geval in Nederland meegemaakt. Ik was toen politiek redacteur bij de Nederlandse krant *NRC Handelsblad* in Den Haag, een burgerlijk-liberaal dagblad. In Amsterdam zou men een monument openen, ontworpen door schrijver en beeldhouwer Jan Wolkers, om jonge generaties te doen herinneren aan Auschwitz. Wolkers ontwierp een opschrift dat was bedekt door glasplaten en via het zonlicht een speciaal effect creëerde. De constructie was als het ware een veelzijdig prisma. Vlak voor de opening bleek echter dat de glasplaten waren kapotgeslagen en voorzien van nazistische symbolen.

Er ontstond onmiddellijk een golf van emotie. Nederlandse actiegroepen tegen fascisme, racisme en discriminatie kwamen in actie. Iedereen sprak zijn afschuw uit over, wat werd genoemd, "de aanslag op de democratie". Oordelen werden geveld nog voor de oorzaak van de destructie bekend was. De pc-industrie zette de toon. Ook politici moesten uitspraken doen, net als de media. Iedereen ging uit van "extreem-rechtse krachten" als dader. Ik speelde niet mee in dit orkest van de pc-industrie omdat de feiten niet bekend waren. Dat was moeilijk, want als schrijver bij een burgerlijk liberaal blad dreigde ik ongewild zelf in een 'rechts hokje' te worden geplaatst, omdat ik niet meedeed.

Groot was de opluchting toen de dader gevonden werd. Het was de glaszetter zelf die, na enige glazen whisky, besloten had zijn werk in elkaar te slaan. De constructie was mislukt omdat onder de glasplaten vocht bleef zitten waardoor de platen beslagen werden met damp. De tekst werd daardoor onleesbaar. Om eigen falen te verbloemen, sloeg de glaszetter de platen stuk en tekende er wat nazi-symbolen op om iedereen op het spoor van uiterst rechts te zetten. De pc-industrie viel onmiddellijk stil en droop af.

Bij de zaak-Remmery is het ook zo gelopen. Alleen ging ook de politie te lang uit van een rechts complot, meegezogen door de pc-industrie en aanverwante media. Maar waarom zou een fascist een allochtone vrouw in West-Vlaanderen viseren wegens het dragen van een hoofddoek in een delicatessenbedrijf waar alle werknemers verplicht zijn haarkapjes te dragen?

Politieke extremisten gaan in de regel niet zo te werk. Ze viseren, zowel linkse als rechtse, vertegenwoordigers van een bepaalde groep. De politie had daarom onmiddellijk binnen het bedrijf moeten zoeken, bij verplaatsingen, promoties en persoonlijke relaties, bijvoorbeeld via het interne e-mailverkeer. Nu kreeg de Vlaamse pc-industrie de kans vol uit te rukken.

Wat gebeurde er allemaal wel niet. De ophef en verontwaardiging in de kranten was groot en de gesubsidieerde platformen tegen racisme, fascisme en discriminatie schoten in actie. De politici konden niet achterblijven. West-Vlaams kamerlid Philippe De Coene interpelleerde de minister, Unizo begon een petitie, koning Albert ontving bedrijfsleider Van Nieuwenhuysse, Van Nieuwenhuysse kreeg een integratieprijs van de Turkse Unie in België, de bisschop van Brugge bemoeide er zich mee, minister Marino Keulen bezocht een integratiefeest bij het bedrijf en Albert en Paola bezochten het bedrijf ook nog eens. Dit allemaal tegen de achtergrond dat er een uiterst rechtse smeerslap achter zat.

Begin mei volgde dan de koude douche toen bleek dat de achtergrond bestond uit jaloezie en afgunst, vermengd met passionele relaties. Ineens is er ook een 'mediastilte'. De show is afgelopen en de pc-industrie druipt af met de staart tussen de benen.

Wat is nu de les van deze soap?

Ten eerste moet de regering subsidies intrekken van al die politiek correcte platformen, centra en meldpunten die fungeren als gangmakers van stemmingmakerij. Zij moeten hun bestaansrecht bewijzen via donaties van burgers. Maar niet via overheidsgeld van politieke vriendjes.

Ten tweede moet de politie zich niet op sleeptouw laten nemen door de media. Onderzoek op basis van feiten.

Ten derde moeten politici en journalisten wachten met oordelen tot ze de feiten kennen. Minder 'scoren' en beter regeren.

Ten vierde heeft het Hof behoefte aan betere adviseurs. Het instituut Koning stond nu ook voor aap.

Er is iets mis in de raadgeving, want de koning heeft ook al een verklaring getekend ten behoeve van een regering die er geen meer is. Dit onder het mom van 'geen crisis' terwijl de regering zelf een permanente crisis is. Hof oppassen! Hoe meer U de koning laat meesleuren in de pc-industrie en in het politieke lijfsbehoud van één politicus, hoe meer diens gezag wegwijnt. Een vorst die meedraait in een soap wordt zelf een soap.

Derk Jan Eppink